

U s t a w a

z dnia 5 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

Ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449) ulega zmianom następującym:

Art. 1. Główny Urząd oraz okręgowe urzędy walki z lichwą znosi się i uchyla się art. 5—15, 17, 46—51, 55 i 56 rzeczonyj ustawy.

W miejsce tytułu „Urzędy walki z lichwą” wstępuje tytuł „Władze i organy, powołane do zwalczania lichwy wojennej”.

Art. 2. Art. 2 otrzymuje następujące brzmienie:
„Upoważnia się Radę Ministrów do wydawania rozporządzeń, mających na celu zwalczanie przemyślenia za granicę przedmiotów powszedniego użytku oraz zwalczanie tajnego gorzelnictwa, o ile chodzi o napoje wyskokowe, pędzone z przedmiotów, wymienionych w art. 26 tej ustawy, tudzież tępienie nadużyć handlu pośredniczącego przedmiotami powszedniego użytku, wreszcie do wydania rozporządzeń w zakresie magazynowania i ujawniania zapasów przedmiotów powszedniego użytku, obowiązku sporządzania przy zawieraniu interesów faktur i przed-

stawiania ich na żądanie władzy oraz ujawniania cen towarów w składach, sklepach, handlach i innych przedsiębiorstwach sprzedaży.

Rozporządzenia te nie mogą uchylać, lub zmieniać postanowień niniejszej ustawy, ani naruszać postanowień ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 389) o zniesieniu ograniczeń w zakresie handlu ziemiopłodami oraz postawieniu Ministerstwa Apropowizacji w stan likwidacji".

Art. 3. Art. 3 otrzymuje następujące brzmienie:
„Prawo wydawania poszczególnych rozporządzeń może Rada Ministrów przekazać właściwym Ministrom”.

Art. 4. W art. 4 wyrazy: „do 6 miesięcy” należy zastąpić wyrazami: „do 3 miesięcy”; wyrazy: „nie powyżej 6 miesięcy” wyrazami: „nie powyżej 3 miesięcy”, a wyrazy: „trzech miesięcy” wyrazami: „sześć tygodni”.

Art. 5. Jako art. 5 wstępuje postanowienie:
„Do wykonywania rozporządzeń, wydanych na zasadzie art. 2 i 3 niniejszej ustawy, są właściwe powiatowe władze administracyjne (starostwa powiatowe, starostwa grodowe, komisarze Rządu, magistraty miast, wydzielonych z powiatów), podległe w tym zakresie wojewodom.

Te same władze powiatowe są powołane do wydawania orzeczeń karnych na zasadzie art. 4 niniejszej ustawy. Przeciwno orzeczeniom tych władz przysługuje skazanemu w terminie siedmiodniowym od dnia doręczenia mu pisemnego orzeczenia odwołanie do właściwego urzędu wojewódzkiego. Aż do wydania szczegółowych w tym względzie przepisów przysługuje od orzeczeń karnych władz administracyjnych, zapadłych w drugiej instancji, prawo odwołania się w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia pisemnego orzeczenia do miejscowo właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołania się od wyroków sądów pokoju (powiatowych), nie może wszakże uchylić orzeczenia administracyjnego z poleceniem ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania nowego orzeczenia. Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania kary z wyjątkiem kary pozbawienia wolności. W b. dzielnicy pruskiej stosuje się art. 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 roku (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511)”.

Art. 6. Jako art. 6 wstępuje postanowienie:
„Do wykrywania i dochodzenia innych przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie, poza przestępstwami, ulegającymi karze wedle art. 4, powołane są te same władze i organy, do których należy wykrywanie i dochodzenie innych przestępstw karanych sądowo, zaś odnośnie do przestępstw, przewidzianych w art. 22, 25 i 26 ustawy niniejszej—władze i organy skarbowe narówni z policją państwową”.

Art. 7. Ustęp 1 art. 19 otrzymuje następujące brzmienie:

„Trudniący się zawodowo albo przygodnie handlem lub przemysłem, a także przedsiębiorcy choćby jednorazowo interes handlowy, tudzież działający w ich imieniu, choćby bez zlecenia i jednorazowo, który za przedmioty powszedniego użytku rozmyślnie

żąda cen lub świadczeń wzajemnych oczywiście nadmiernych, lub takie ceny, świadczenia lub obietnice tychże przyjmuje—ulegnie karze pozbawienia wolności do sześciu miesięcy i grzywnie do miliona marek lub jednej z tych kar. Pod pojęcie trudniących się handlem lub przemysłem nie podpadają w żadnym razie producenci rolni, o ile trudnią się choćby zawodowo pozbywaniem artykułów własnego gospodarstwa”.

W ustępie 2 art. 19 wyrazy: „w art. 21—25 i 26 ust. zastąpić należy wyrazami: „w art. 21, 22, 23, 24, p. 1—6, 25 i 26 ust. 2”, a w miejsce kwoty: „10.000 marek” wstępuje kwota: „100.000 marek”.

Art. 8. Ustęp 1 artykułu 20 i pierwszy wyraz ustępu 2 tegoż artykułu skreśla się, zaczem ustęp 2 będzie się zaczynać od wyrazu „Niema...”.

Art. 9. W art. 21, 22 i 23 wyrazy: „i na zasadach tamże wskazanych” zastąpić należy wyrazami: „jak również na zasadach, wskazanych w ustępie 2 art. 19” W art. 23 po ustępie 2 należy dodać jako ustęp 3: „karom, przewidzianym w art. 19, jak również na zasadach, wskazanych w ust. 2 art. 19, ulegnie także ten, kto za pośredniczenie w sprawie, dotyczącej uzyskania mieszkania lub innego lokalu, albo za ich wyszukanie lub ułatwienie w ich wyszukaniu, albo za ułatwienie w objęciu ich posiadania lub w utrzymaniu się w tem posiadaniu — rozmyślnie żąda zapłaty lub świadczeń oczywiście nadmiernych lub zapłatę taką, świadczenia lub obietnicę tychże przyjmuje bez względu na to, czy korzyści te mają przyspaść jemu, czy Innej osobie”.

Art. 10. W art. 24 p. 7 po wyrazach: „po dwukrotnem skazaniu za jedno z tych przestępstw” należy dodać wyrazy: „lub wymienionych w p. 1—6 niniejszego artykułu”, a wyrazy: „lub choćby po jednorazowem skazaniu za przestępstwa, wymienione w niniejszym artykule pod 1—6” należy wykreślić.

Art. 11. W ustępie 2 art. 25 w miejsce kwoty: „1.000 mk” wstępuje kwota: „100.000 marek”, a w miejsce kwoty: „100.000 marek” kwota: „500.000 marek”.

W ustępie 1 art. 26 w miejsce kwoty: „100.000 marek” wstępuje kwota: „500.000 mk.”, a w ustępie 2 tego artykułu po wyrazie: „Jeśli” należy dodać wyrazy: „z przedmiotów takich”.

W art. 27 skreśla się cyfry: „17 ust. 2”, a w art. 29 cyfry: „15”, „17”; w art. 31 zamiast wyrazów: „w art. 16—19” należy wstawić: „w art. 16, 18, 19”; w art. 33 skreśla się wyrazy: „17 ustępie 2”, w art. 43 skreśla się ustęp ostatni tego artykułu; w art. 44 wyrazy: „art. „15—19” należy zastąpić wyrazami: „w art. 16, 18, 19”, a ustęp 2 artykułu 44 skreślić.

Art. 12. W art. 52 punkt 1 skreśla się cyfry: „15” i „17”.

Punkt 14 art. 52 otrzymuje następujące brzmienie:
„Przedmioty, mogące ulec konfiskacie, należy jeszcze w toku postępowania sprzedać, jeśli dalsze przechowanie tych przedmiotów mogłoby je narazić na zepsucie; w toku postępowania sądowego sprzedaż zarządzi sąd (prokurator w toku dochodzeń prokuratorskich), zresztą władza administracyjna I instancji; przeciw zarządzeniu niema zażalenia; cenę

sprzedaży oznaczy władza, powołana do zarządzenia sprzedaży, po wysłuchaniu znawców; uzyskana cena wstępuje w miejsce przedmiotu.

W ustępie 1 art. 54 wyrazy: „wyrobu ze środków żywności płynów wysokokowych” zastąpić należy brzmieniem „wyrobu płynów wysokokowych z przedmiotów, wymienionych w art. 26”.

Art. 13. Ustęp 1 art. 57 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rada Ministrów na wniosek właściwych ministrów może w miarę potrzeby, a najdalej do dnia 1 kwietnia 1923 r. wprowadzić w życie ustawę niniejszą w miejsce rozporządzenia Rady Związkowej z dnia 8 maja 1918 r. (Dz. Pr. P. str. 395) tudzież innych przepisów, uchylanych niniejszą ustawą, bądź odrazu na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej, bądź na poszczególnych jej obszarach, bądź w całej osnowie, bądź częściowo, oznaczając dzień, w którym niniejsza ustawa, względnie jej część, wchodzi w życie; określi przepisy, dotyczące właściwości sądów, powołanych do orzekania w sprawach o przestępstwa, przewidziane w ustawie niniejszej, tudzież określi tryb postępowania”.

W ustępie 2 art. 57 wyrazy: „na wniosek Ministra byłej Dzielnicy Pruskiej” należy skreślić.

Art. 14. Rozporządzenia wydane na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449) i przepisów dawniejszych w tym przedmiocie, zachowują nadal moc prawną, o ile mogłyby być wydane na zasadzie art. 2 niniejszej ustawy — a to aż do czasu ich uchylenia w sposób, przewidziany w art. 2 i 3 niniejszej ustawy; przekroczenia tych rozporządzeń będą karane w sposób, określony dotychczasowymi przepisami (z zastosowaniem jednak art. 5 niniejszej ustawy), o ile czyn ten niniejszą ustawą nie jest zastrzeżony właściwości sądów.

Art. 15. Do przestępstw, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy stosować przepisy karzące, obowiązujące dotychczas, o ile nie są surowsze.

Postępowanie karne o przestępstwa, przewidziane w art. 15 i 17 oraz w art. 19 ustawy z 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449), o ile one nie ulegają karze według art. 19 w brzmieniu, ustalonym art. 7 niniejszej ustawy, umarza się, tudzież darowuje się kary, orzeczone za nie prawomocnie, o ile nie są wykonane i jednocześnie ustają też skutki prawno-sądowego skazania za te przestępstwa; w celu ustalenia warunków umorzenia postępowania karnego lub darowania kary za przestępstwa, przewidziane w art. 19 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449), można przeprowadzić stosowne dochodzenia, stosując odpowiednio art. 8 i 14 ustawy z dnia 24 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 261).

Art. 16. Sprawy o wykroczenia, przewidziane w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449), przekazać należy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym władzom administracyjnym pierwszej lub drugiej instancji; w sprawach tych, o ile nie są prawomocnie ukoń-

zione, służy odwołanie do sądu w myśl art. 5 niniejszej ustawy.

Art. 17. W sprawach, w których przed wejściem w życie niniejszej ustawy wydano nakaz karny, należy postępowanie ukończyć, stosując nadal postanowienie art. 45—51 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449) z tą zmianą, że sprzeciw wnieść można bądź do władzy administracyjnej pierwszej instancji, bądź do sądu, powołanego do orzekania w sprawie; prawomocne nakazy karne wykona właściwa władza administracyjna.

Art. 18. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Przemysłu i Handlu.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 467) pozostaje nadal w mocy ze zmianą, wynikającą z art. 11 ust. 1 niniejszej ustawy.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

Minister Skarbu:

Jantrański

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. Henryk Strasburger